

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. XLII. TIT. VIII. Quæ In Fraudem Creditorum Facta Sunt, Ut
Restituantur.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

etiam bona futura, præferuntur creditoribus hæredis, creditoribus defuncti, si ipsis vel simul, vel ante hypotheca est constituta, at his succurritur beneficio separationis; atque ita Facultas Viadrina respondit anno 1685.

Conf. *Laut. Disp. de Separat. ibique late allegati Dd. Dissentit Struv. & Scotan.*

Qv. III. *An si creditores hæreditarii separatione petita solidum consecuti non sint, reverti ad hæredem possint?*

NEG. *L. 5. pr. h.* quia semel a persona ejus recessere, & bona secuti sunt, *d. l. 5. vers. quod si &c.*

Obj. l. 3. §. f. h.

RESP. Ex oppositione apparet, Jctum posterius membrum solum, ut indubium decidisse, prius vero dubium reliquisse: sed id dubium certo deciditur in *L. 5. h.*

LIB. XLII. TIT. VII.

DE CURATORE BONIS DANDO.

Qv. *An ille, qui diu abest, pro mortuo habeatur, & quisnam sit curator?*

Laut. pag. 588. verb. absentis.

RESP. Vid. *supr. Lib. 5. tit. 5. qu. 21.*

LIB. XLII. TIT. VIII.

QUÆ IN FRAUDEM CREDITORUM FACTA SUNT, UT RESTITUANTUR.

Qv. I. *An actio Pauliana sit actio realis, an personalis?*

Dissent. Laut. pag. 589. verb. realis &c.

RESP. Antinomia videtur inter §. 6. *de act.* ubi dicitur realis, & l. 38. *pr. & §. 4. de Usuris.* ubi dicitur personalis.

Sed præmittendum est, duplex in hac materia esse edictum Prætoris, *L. 14. h. t.* Alterum personale, quo fructus quoque rei, in fraudem creditorum alienatæ, restitui debent, *L. 1. pr. h. d. l. 38. pr. & §. 4. l. 14. de His, quæ in fraud. l. 10. §. 22. eod.* Alterum vero reale, quo dominia revocantur a quocunque possessore, *d. l. 14. pr. d. l. 10. pr. h. & hoc sensu refertur inter actiones reales in §. 6. de act.*

In-

Insignis effectus est ratione fructuum: Si enim *personaliter* agitur, tunc agitur ad omnes fructus, etiam perceptos; nam voce *restituas* etiam fructus continentur, *d. l. 38. §. 4. d. l. 10. §. 22.* & contra personam agitur, ut illa præstet, quod nobis abest, adeoque & fructus; atque de hac personali actione agi in *d. l. 38. §. 4. de Usur.* patet ex voce *restituas*, quæ ibi allegatur ex *d. l. 10.* ubi ea vox occurrit. Si *realiter* agitur, non peti videntur fructus, qui tempore alienationis non fuere, indeque nec alienati in fraudem creditoris dici possunt, *d. l. 38. §. 12. Et 22.*

Qv. II. *An actio Pauliana oriatur ex ficto dominio?*

NEG. Nam cum in exstantibus rebus saltem pignus competat creditori, absurdum esset in alienatis ei dominium tribuere. *Neg. Laut. pag. 500. verb. ex ficto dominio Et c.* que (2) ullibi hoc in Jure dicitur; Sed (3) Magis est ex ficto pignore; creditores enim, etsi missi nondum sint in bona alienantis, tamen cum mitti debuerint, & ita pignus consequi, revocant, atque si pignus jam tum habuissent, cum in bonis esset. Unde hæcenus recte in rem dicitur, *§. 6. I. de Act.*

OBJ. *l. 38. pr. §. 4. de Usur.* ubi expresse dicitur in personam: sed jam ante dictum est, ex hoc edicto duo a Prætoribus data esse remedia, unum petitorium ex jure pignoris, & in rem, quod proponitur in *l. 1. pr. h.* estque & in rem conceptum, & actio prædita in rem. Alterum interdictum restitutorium cum actione in factum ex dolo & facto fraudatoris ad restituendam rem alienatam cum sua causa, *l. 10. pr. h.* & de hoc in specie agitur in *l. 38. §. 4. de Usur.* ut ex allegata ibi voce *restituas* apparet, quæ in posteriori demum edicto habetur: & hoc est illud, quod interdictum fraudatorium dicitur in *L. 67. §. 1. ad Sct. Treb.*

Qv. III. *An Actio Pauliana detur contra possessores?*

AFFIRM. quatenus est realis; non vero, quatenus est personalis. *Laut. pag. 590. verb. contra possessores Et c.* *Vid. qu. 1. Et 2.*

Qv. IV. *An Actio Pauliana quoque revocentur fructus?*

AFFIRM. si in personam agitur; non, si in rem. *Vid. qu. 1. 2. Et 3. de fructibus Rrr 3 LIB. bus.* *Laut. pag. 590. verb. de fructibus*

INTERDICTIS, SIVE EXTRA- ORDINARIIS ACTIONIBUS, QUÆ PRO HIS COMPETUNT.

Qv. I. *An interdicta recte dividantur in realia & personalia?*

RESP. Ex ratione Juris interdicta neque sunt realia, neque personalia, sed agitur ibi de possessione, quæ facti est, non juris: verum ex jure plurimum mutuatur, & hoc imprimis, ut juris remediis defendatur, ne possessor interim in possessione turbetur. *Vid. supr. L. 1. tit. 8. qu. 2. per tot.* Si itaque causa possessionis tuendæ est delictum, interdictum est personale; Sin est jus in re, est reale; quia possessio ipsa petitur, quam dare non potest, qui non habet.

Cujacius, omnia interdicta ait esse personalia, propter *l. 1. §. 3. h.* Equidem regulariter id verum est; etsi enim quandoque in rem concepta sint, vi ipsa tamen sunt personalia, *d. l. 1. §. 3.* quia persona ex mandato Judicis obligatur ad præstandum, adeoque ex obligatione est, secus ac actiones in rem, quæ non sunt ex obligatione, sed unice ex re & dominio, §. 1. *L. de arb. Gloss. ad l. 1. §. p. h.*

Goehausen ait, quædam interdicta pro possessione, quædam ad id, quod interest, dari, propter *L. 68. de R. V.* ubi & is, qui non potest restituere, nec dolo desit, tenetur ad id, quod interest.

RESP. Etsi non dolo, tamen culpa desit, *L. 36. §. 1. eod.* ergo & hoc possessio mutuatur ex jure, ut ob delictum agi possit ad id, quod interest, etiam ex interdicto.

Bachovius sex sententias diversas circa hanc quæstionem refert *Vol. 2. ad Tr. D. 25. th. 1.*

Qv. II. *An sola interdicta retinendæ possessionis sint duplicia?*

AFFIRMATUR *L. 2. h. L. 37. d. O. & A.*
OBJ. *l. 2. §. f. h.* ubi plura sunt interdicta duplicia, recuperandæ scilicet & retinendæ.
aut pag. 591. verb. eaque sola &c.

RESP. Hoc sensu possunt esse duplicia alia quoque, sed non ita, ut uterque sit actor & reus, de qua duplicitate hic quæritur.

Qv.